

Comitè Català Contra la Constitució Espanyola

va iniciar la seva campanya amb aquest manifest fet públic el 1 d'abril del 1978.

Som una nació. Aquest no és un dret que ningú ens hagi de concedir: és la realitat de la nostra existència com a poble. Durant segle, nosaltres, el poble català, hem lluitat per això: per poder viure i existir com a nació que som, per poder organitzar i transformar la nostra realitat nosaltres mateixos. L'Estat espanyol en el seu intent d'unificació forçada i com a forma de mantenir l'opressió ens ha volgut reduir al nivell d'una simple "región". I vol continuar oprimint-nos, ara sota l'aparença liberal d'algunes "generosas concesiones" que malgrat tot no canvien en res la realitat d'aquesta opressió. L'Estat espanyol es basa, en la seva essència, en l'opressió nacional de catalans, bascos, gallecs i canaris. L'Estat espanyol no pot existir més que sobre l'explotació de les classes treballadores d'aquests pobles i de tots els pobles que l'integren (una integració que no hem decidit, sinó que ens ha estat imposada per la força de les armes).

Els catalans -tots els que vivim a Catalunya i als Països Catalans- no som espanyols: som catalans. Tenim dret a organitzar-nos per nosaltres mateixos, sense que ningú no ens retalli la nostra llibertat. Per això hem de ser conscients que ens trobem davant d'un moment important, que pot decidir els nostres anys futurs. L'Estat espanyol vol legitimar ara aquesta opressió amb la "Constitución", (que és l'instrument per assegurar el seu domini). És una Constitució que va contra la nació catalana i contra els treballadors, una Constitució que pretén reforçar el poder de les classes dominants de l'Estat. Aquesta no és una Constitució per a la democràcia -democràcia ara no existent- sinó contra la democràcia -si entenem per democràcia l'expressió d'ela sobirania popular-. És la Constitució feta pel nou règim opressor (el govern i l'oposició parlamentària domesticada, disputant-se el poder sense posar en qüestió les bases del sistema). que vol consolidar aquest Estat d'ençà de la mort de Franco: un règim fet perquè manin els de sempre, en el més pur continuïsm, ara disfressat de "reforma". Un règim que, en definitiva, és enemic dels catalans (en tant que nació i com a poble treballador) i que, des de fora i des de dintre, intenta de crear confusió, de desmobilitzar les classes populars i de diluir perillosament la nostra consciència nacional.

Aquesta és una Constitució contra la nació catalana. una Constitució feta per intentar assimilar-nos a aquest sistema destructor, perquè apareguem a ser bons "españoles", a veure si ens deixem de plantejar problemes !. Una Constitució per veure si ens conformem amb ser una "región", amb gaudir d'una descentralització limitada i controlada (això sí, amb el nom d'autonomia). Que imposa el castellà com a "lengua oficial del Estado". Una Constitució que ens nega alò que ens pertoca: el dret a autogovernar-nos.

Aquesta és una Constitució contra els treballadors. Perquè reafirma l'opressió que exerceixen les classes dominants, tot establint -com a marc tancat- l'economia de mercat. Perquè només concedeix uns drets sindicals retallats, que impedeixen la veritable organització de la classe obrera. Perquè defensa els interessos dels grans capitalistes. Perquè protegeix els grans monopolis, les inversions estrangeres i la penetració de l'imperialisme internacional.

Aquesta és una Constitució contra les llibertats del poble. Perquè tots els drets bàsics -la llibertat de reunió, d'expressió, d'associació- queden també retallats. Perquè no reconeix plenament els drets de la dona i de la joventut. Perquè perpetua els organismes repressius en contra dels drets col·lectius. Perquè posa, per damunt de tot, l'exèrcit com a guardià d'aquest "orden constitucional". Aquesta Constitució no ha sortit així com així per "accident". Ha estat curosament redactada amb l'objectiu de consolidar i legitimar aquest règim opressor i preservar així els interessos que el sostenen. Ha estat elaborada per totes aquelles forces que, d'una manera més clara o més amagada, han acceptat i defensen aquest sistema. Per tant, no podem creure, no hem de creure, que aquesta Constitució pot ser millorada si ens ho proposéssim. Aquesta Constitució ja està guanyada per aquells que l'han feta i que ens la volen imposar. No hem de perdre temps darrera falses esperances. Prou vegades hem estat enganyats i espoliats. O ens lliurarem plenament a més anys d'opressió, ara legitimada per referèndum ?.

Els catalans hem d'aprendre que aquesta vegada no és cert que valgui més això que res. No és hora de conformar-nos amb retocs de façana que deixen els fonaments de l'opressió tal com estan avui. Perquè aquesta Constitució no és un text transitori, sinó que pretén ser definitiu. El marc estret que ens imposa no podrà ser aixamplat més tard. No s'hi val de pensar que demà farem sentir la nostra veu per anar més enllà, que demà exigirem un Estatut que ens convingui (i quin Estatut, si la Constitució nega les autonomies reals i no reconeix l'existència de les nacions ?). És ara que hem d'exigir allò que é nostre, allò que per dret inalienable ens pertoca. Demà potser ja no hi serem a temps.

Com a catalans, podem acceptar -mentre lluitem per assolir l'exercici de la nostra autodeterminació, dret que tampoc no reconeix la Constitució -uns mínims de sobirania que de debò ens permetin d'avançar cap al nostre alliberament i cap a transformacions socials de fons: una autonomia que ho sigui de veritat, un Parlament de Catalunya amb poder de legislar sense vetos de Madrid, un Estatut com aquell que el 1931 va votar el poble català, és a dir, el de Núria: el reconeixement de la nostra realitat nacional, els Països Catalans, sense trossejaments previs. És això el que hem d'exigir, perquè acceptar menys és renunciar a ser allò que som i agenollar-nos, un cop més, davant el poder destructor de Madrid. Per tant, perquè som una nació, perquè som catalans i no espanyols, perquè tenim dret a autogovernar-nos. Perquè el poble treballador està decidit a demostrar que no hem lluitat en va, que no ens deixarem trepitjar un altre cop, que estem decidits a aconseguir un autogovern

i un Estatut que siguin una arma pel nostre alliberament.

Diguem no a la Constitució contra la nació catalana !

Diguem no a la Constitució contra els treballadors !